

Mitt All

Hel

Mörkret slog mig hårt i bröst men brynjan höll dess slag
Bilder utav kära men din bild är alltför vag
Längtan i mitt inre brinner hetare än eld
I timmar har jag blundat där en gravsten nu är ställd

I evighet jag älskat följt dig blint liksom en slav
Du sa att vi tillsammans skulle härska över hav
Tårar du förvandlade till renaste kristall
Du lovade mig världen en sten är nu mitt all

Vi korsade atlanten medan vågor gav oss strid
Nu drakskepp lugnt de vilar i ett stilla regn av frid
Men min längtan brinner hetare än solen här i kväll
I timmar har jag ristat våra resor djupt i håll

Känt hungern i din andning har känt smaken av dess glöd
Känt värmen ifrån elden när trummor kampen ljud
Knivblad river hårt i hud när minne gör sig hörd
I timmar har jag blundat vid en sten som minner död